

ter til grund for beregningen af den afgiftspligtige mængde. Forslaget angiver de enheder, som er forpligtet til at måle. Herudover kommer dem, der frivilligt måler.

For ikke at forskelsbehandle større anlæg og knap så store anlæg, forslås det, at der for dem, der ikke måler, bliver opkrævet en afgift af brændselsforbruget ud fra typiske eller gennemsnitlige udledninger pr. energienhed. For de almindelige brændsler giver det satser svarende til mellem 0,2 kr./GJ og 1,25 kr./GJ i typiske anvendelser. Dette muliggør, at mindre anlæg, der installerer særligt udstyr, kan få en afgiftsabat efter standardiserede opgørelser. Afgiftssatserne i disse tilfælde fremgår af bilag 1 til loven.

Der er stor spredning i udledningerne for dem, der måler. Ved nuværende udledninger vil en NO_x afgift belaste mellem ca. 0,25 kr./GJ og ca. 5,5 kr./GJ. Til sammenligning kan oplyses, at de samlede CO₂ og energiafgifter for rumvarme, er henved 60 kr./GJ, mens erhvervenes forbrug af brændsel til let proces svarer til godt 6 kr./GJ ved 90 kr./ton.

Til § 3

Det foreslås, at registreringspligten skal omfatte de virksomheder, der i medfør af lovforslagets § 1 er underlagt en pligt til at foretage måling af udledningen af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding

Det foreslås endvidere, at registreringspligten skal omfatte de virksomheder, der, uanset at de ikke er forpligtet hertil, foretager måling i samme omfang, som virksomhederne, der har pligt til at foretage måling af udledningen af NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding.

Virksomheder, der fremstiller eller udvinder varer, omfattet af bilag 1, bortset fra biogas og andet flydende VE, halm og træ i store anlæg med en indfyret effekt på mere end 1000 kW, skal lade sig registrere som oplagshavere hos told- og skatteforvaltningen. Virksomheder, der forbrænder biogas og andet flydende VE, halm og træ i store anlæg med en indfyret effekt på mere end 1.000 kW, skal ligeledes lade sig registrere som oplagshavere. Afgrænsningen af registreringspligten ved forbrænding af biobrændsler og affald svarer til afgrænsningen i svovlafgiftsloven for samme type varer.

Virksomheder, der afsætter, oplagrer eller forbrænder varer omfattet af bilag 1 bortset fra virksomheder, der oplagrer biogas og andet flydende VE, halm og træ i store anlæg med en indfyret effekt på mere end 1.000 kW, kan ligeledes lade sig registrere som oplagshavere hos told- og skatteforvaltningen, hvis virksomheden enten råder over en lagerkapacitet på mindst 1.000

tons eller 1.000 m³ til opbevaring af de afgiftspligtige varer. Afgrænsningen svarer til afgrænsningen i kul-mineralolie- og svovlafgiftslovene.

Told- og skatteforvaltningen udsteder et bevis for registreringer.

Virksomheder, der modtager varer fra udlandet, og som ikke er registreret som oplagshavere efter § 3, skal registreres som varemottagere, jf. §§ 14 og 15.

Til § 4

Registrerede virksomheder skal først betale afgift, når varerne, det vil sige afgiftspligtige brændsler omfattet af lovforslagets § 2, stk. 2, udleveres fra virksomheden eller ved forbrug af varer. Dette betyder, at registrerede virksomheder kan have varer liggende på lager i uberigtiget stand, og de kan modtage varer fra andre registrerede virksomheder eller fra udlandet, uden at der skal betales afgift ved modtagelsen.

Til § 5

Afgiftspligten er måneden, hvilket svarer til afgiftsperioden i de fleste andre afgiftslove, herunder energiafgifterne.

Til § 6

Registrerede virksomheder, der opgør den udledte mængde af NO₂-ækvivalenter i overensstemmelse med lovforslagets § 1, stk. 2, opgør den afgiftspligtige mængde som mængden af udledte NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding fra virksomheden registreret på virksomhedens målere.

I de tilfælde hvor registrerede virksomheder opgør den udledte mængde af NO₂-ækvivalenter til luften ud fra typiske eller gennemsnitlige udledninger pr. energienhed opgøres den afgiftspligtige mængde, som den mængde af varer omfattet af lovforslagets bilag 1, der er udleveret fra virksomheden i tillæg til virksomhedens eget eventuelle forbrug af varer. I denne opgørelse kan der foretages en række fradrag, jf. lovforslagets § 7.

Registrerede virksomheder, der udover at opgøre den afgiftspligtige mængde som mængden af udledte NO₂-ækvivalenter til luften ved forbrænding fra virksomheden, registreret på virksomhedens målere, også opgør anden udledt mængde af NO₂-ækvivalenter til luften ud fra typiske eller gennemsnitlige udledninger pr. energienhed, opgør den sidstnævnte del af virksomhedens udledning i overensstemmelse med den mængde af varer omfattet af lovforslagets bilag 1, der er udleveret fra virksomheden i tillæg til virksomhedens eget eventuelle forbrug af varer.